

رویه قضائی

نسبت به تصمیم دیوانعالی تمیز راجع بحق اعتراض بر حکم غیابی

در دعوی قاچاق

وتنها موردیکه ادارات مالیه بصفت مدعی خصوصی حق ورود در دعوی دارند همان مورد استیفاف و تمیز است که صراحت قانونی دارد

در اینمورد دیوانعالی تمیز ضمن حکم شماره ۶۷۹۳۵ مورخ ۱۵/۱۶/۱۳۰۶ چنین رای داده است :

چون مستند قانونی برای حق اعتراض و شکایت ادارات مربوطه وزارت مالیه نسبت باحکام صادر از محاکم عدلیه درمورد دعوی راجع بقاچاق ماده ۹ قانون مصوب اسفند ۳۱۲ است و در ماده مزبور فقط حق استیفاف و تمیز برای ادارات مربوطه قید شده و حق اعتراض بر حکم غیابی برای ادارات مزبوره از آنها استفاده نمی شود و بطوری که محکمه استیفاف در قرار خود بیان نموده با اینکه رسیدگی محکمه با حضور مدعی العموم بعمل آمده حکم استیفاقی در اینمورد نسبت بداره مالیه غیابی محسوب نمیشده تا اصولا قابل اعتراض باشد لذا قرار مورد استدعای تمیز خالی از اشکال قانونی و باتفاق آراء ابرام می شود

ماده ۹ قانون قاچاق مینویسد - در دعوی راجع بقاچاق ادارات مربوطه وزارت مالیه و یا نمایندگان آنها حق تقاضای استیفاف و تمیز از کلیه قرارها واحکام قابل استیفاف و تمیز دارند -

از این ماده چنین استنباط میشود که دادن حق استیفاف و تمیز بادارات مالیه با آنکه مورد از موارد مداخله اصلی مدعی العموم است و محاکمه بادرخالت او جریان دارد، باین نظر بوده که قانون در اینگونه موارد ادارات مزبوره را مدعی خصوصی شناخته و از باب حفظ حق دولت حق دخالت و طرفیت مستقیم بانها داده است

اکنون باید دید که دادن حق استیفاف و تمیز در این ماده بنظر حصر مورد است یا آنکه بعنوان فردجلی ذکر شده وشامل اعتراضات دیگر از قبیل اعتراض بر حکم غیابی نیز می شود

از ظاهر ماده انحصار بمورد استیفاف و تمیز استفاده می شود زیرا بامداخله اصلی مدعی العموم در هر حال منظور قانون که رعایت و حفظ حق دولت باشد تامین می گردد